

La 1ª retirada

Un 7 de març del 2009, començava en Borriol la meua andança en el mon de les carreres, tant de muntanya com d'asfalt, encara que sempre he tingut querencia amb les primeres i crec que la seguiré tenint. Desde aquell dia podria dir exactament totes les carreres que he corregut; Dia de la Carrera, Kilòmetres, Posicio general, posicio categoria i temps... no perque siga un superdotat en memoria, sino perque ho tinc tot apuntat...

D'aquells primers 25 Km de Borriol, ja ha plogut i com sol pasar al inici en aquest deport, cuan menys preparat estas, mes patises, i lo meu em va costar aquella primera carrera i totes les que han vingut despres tambe per supost, pero com a que ja vas acostumbrant al cos al patiment, i les cames responen cada vegada millor, no?, pues d'aixó ja havien pasat fins ahui 29 de gener de 2012, exactament 56 carreres, i la d'ahui que era la 57, la de San Sebastia de Vilavella, m'ha tocat retirarme en el Km 7 aproximadament, no mes eixir de la senda que ve de Font de Cabres i agafes la pista cap amunt fins al puntal, alli estaven veent la carrera els meus amics i companys de "batalles" Kike i Chema, en un fret que pelaba...i alli m'he quedat veent pasar a la filera de corredors que enfilaben cap amunt la pista i als meus companys d'equip que corrien, en ganes de tirar jo tambe amunt, pero de vegades no val la pena ajugarsela...lo que esta be esta be, ja en vindrán mes de carreres...pero no deixa de ser una sensacio nova...

Ja venia arrastrant un fort dolor en la planta del peu, incrementat notablement per la carrera de la semana pasada de Tombatossals, que com sabreu els que correu i l'heu fet, es prou dura...pues be, despres d'estar tota la semana amb molesties, he anat a Vilavella a correr i mentalitzat de que si em feia mal el peu, em retiraria, pues be, el dolor ha aparegut nomes tocar terreny de muntanya i escamençar a xafar perdres, he dubtat durant 2 Km, de si em retiraba o no, valorant si podia arribar fins la meta, la desicio final a falta de 25m fins al lloc ha sigut de RETIRADA.

En aquest deport tant popular pero no per aixó menos exigent, els que anem a correr i tenim el "cuquet" de que arribe el proxim fi de semana per anar a Vilavella, Fondegulla, Castelló, La Vall d'Uixo, Cabanes, Onda, Vall d'Alba, Eslida, Alcora, Castellново, Villafames, Tales, Penyalgosa...i tants i tants pobles on es fan aquest tipus de competicions populars, la major part de vegades ens plantegem algun que altre objetiu; fer menos de hora i mitja, fer menos de dos hores, baixar la teua marca de l'any pasat, guanyar a un corredor o company teu que va entrar abans que tu en un altra carrera amb la máxima esportivitat, o inclus fer la carrera a la marxeta tipo entrenament per a disfrutar del mati...opcions i objetius hi ha tantes com corredors,...Pero mai o casi mai esta en la ment del corredor retirarse, fins que no es veuen els bous damunt la barrera, es a dir, cuan es veu la lesio damunt...i ahui per primera vegada, m'ha tocat retirarme en una carrera tant emblemática com la de Vilavella...en fi, mes val una retirada a temps que ajugarte no fer el deport que t'ha agrada durant molt de temps...NO?... Lo important es recuperar-se be i estar una altra vegada disfrutant d'aquest deport tan parit...de tot

es depren alguna cosa...

Un peu d'arrere un altre es va fent cami, sense presa pero sense parar...Salutacions.

J.J.O.